

VALORACIÓ DELS TALLERS PER A PARES I MARES:

Preparem el pas de primària a secundària. I ara l'ESO què?

PREGUNTES

- Quines pautes calen per acompanyar als fills/filles en el pas a la secundària?
Com crear eines per tal d'evitar els conflictes que es puguin produir en l'institut?
- **Assessorament Pedagògic** Quina és la inquietat envers el canvi a un espai nou?
  - Com poder aconseguir que confiïn els fills/es en ells mateixos?
  - Com trobar un equilibri, ni estar massa al damunt i donar autonomia?
  - Quines estratègies fer servir per a què siguin independents?
  - Com donar eines per a què confiïn en la seva identitat envers el grup d'iguals?

IDEES/ INDICACIONS

- Acompanyar en el pas a la secundària des de la distància, cal donar certa normalitat, i viure el moment com una oportunitat, un impàs en fer-se gran.
- Perquè es produeixi un acompanyament confortable cal tenir una intenció d'intercanvi de missatges. Deixar fluir les paraules sense més.
- La comunicació es realitza sense adonar-nos, és important per tal de pensar que una manera de viure en casa ja proporcionar una modalitat de fer: valors, creences, ideals, posicions, etc.
- Cal donar confiança per tal que els fills i filles puguin crear-se la seva identitat, és mitjançant allò que incorporen des de cas de mica en mica es van construint.
- La funció dels pares i mares transmet una manera de fer, una modalitat particular d'una família.
- Aquesta manera de fer, allò que diem SI i allò que diem NO, està marcada per la singularitat del pare i la mare, així com per la singularitat de la parella. "la nostra forma de fer, el nostre estil".
- La funció és posar límit per tal de reconèixer als fills i filles i així aquests van construint la seva identitat.
- És fonamental que alhora de parlar de comunicació amb els fills i filles pensem a saber escoltar, cal una escolta activa que generi confiança.
- És important respectar els espais i els temps, no anticipar-se, tot i que pot ser complex cal saber esperar per cercar moments adequats que siguin confortables per poder parlar, preguntar, reflexionar, a la fi compartir.
- Pensar què aprendre és un procés i què el fet important a transmetre pels pares i mares, es va incorporant amb el temps.
- Cal transmetre la satisfacció en ella mateixa en fer les coses, el plaer de viure, això no és una qüestió de voluntat, no es pot controlar, per tant també ens hem d'acceptar a nosaltres.
- Hem de pensar que en l'etapa prèvia a l'adolescència, com en aquesta els fills/ filles tracten de crear la seva pròpia identitat i això també comporta un nou llenguatge.
- Una nova llengua que ara sigui més útil en el seu nou temps, ja no es consideren nens o nenes i és per això que cal acompanyar de manera subtil.
- El límit indica, una frontera, una línia que delimita quelcom, això permet llibertat i respecte envers viure en comunitat.
- L'autoritat és clau, es tracta d'instaurar les normes, aquestes possibiliten un espai a ocupar i a on reconeixes, obrir així la diferència.
- Els portaveus d'aquesta **diferència/ separació** són els pares, sigui de la manera que sigui.
- Vivim una època de certa incertesa per tant cal confiar en la modalitat triada en l'àmbit domèstic, l'ús de les tecnologies és també una font important de comunicació és fonamental regular el seu bon ús des de casa.
- Així els pares tenen doble funció protegir de les exigències del medi i obrir a nous vincles, vetllar per la seva socialització sense estar massa presents, implica el fet d'oferir confort alhora del diàleg.
- Renunciar i dissimular davant allò que potser no ens agrada massa però que demana respecta i que per tant és molt important per ells.
- La modalitat d'indicar allò que per nosaltres és important demana fer-ho amb estima i respecta, fer-ho de manera natural instaura el viure en comunitat.
- En síntesis la nostra funció. "**Funció del Padre**": Prohibir: sostenir el límit com a oportunitat de regulació per als nostres fills; Acompanyar-los amb el camí cap a la separació i autonomia; Dissimular: no mirar-los excessivament com a centre de tot, suficient amb el nostre rol de pares i mares. Demana fer-ho amb estima i respecte.

